

(ד) מתוך שיוכנס — בסוף פסקה (ד) שבו — התנאי הבא :

„בתנאי כי — מקום שנשפט משפט כל־שהוא או נשמע בפני נשיא או נשיא תורני ושופט אחד אחר, ויש חילוקי־דעות ביניהם בדבר ההכרעה או חריצת המשפט הסופיות, תהיינה נובעות אותן התוצאות העוקבות, כאילו נשפט המשפט או נשמע בפני שני שופטים לפי קביעותיהן של פסקאות (א) או (ב) או (ג) של הסעיף־הקטן הזה, הכול לפי העניין.”

4.—(1) מקום אשר פנה — לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה — אדם, שנאשם בפני בית־משפט לפשעים חמורים, בבקשה — לפי קביעותיו של סעיף 10 של הפקודה העיקרית — להיות נשפט בידי שופט בריטי, היושב יחידי לדין, יישפט אותו אדם כן, אלא־אם משיב אותו אדם את בקשתו אחר לפני תחילת השפיטה. (2) מקום אשר פנה — לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה — צד במשפט אזרחי או בערעור אזרחי או פלילי, או הנאשם במשפט פלילי, בבקשה — לפי קביעותיו של סעיף־קטן (6) מסעיף 12 של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בפקודת בתי־המשפט (תיקון), 1946 — להיות נשפט בידי נשיא או נשיא תורני, או שופט בריטי היושב יחידי לדין, ישמעו אותם משפט, ערעור או משפט פלילי, נשיא או נשיא תורני היושב יחידי לדין, אלא־אם משיבים אותם צד או נאשם, הכול לפי העניין, את בקשתם אחר לפני שמיעת המשפט או הערעור, או לפני תחילת השפיטה, הכול לפי העניין.

כ"ג.

מס' 14 'ש' 1946.

19 בספטמבר, 1947.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

פקודת בתי־המשפט העירוניים (תיקון).

מס' 44 'ש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי־המשפט העירוניים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי־המשפט העירוניים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת בתי־המשפט העירוניים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית”. שם קצר. פרק צ"ו.

2. סעיף־קטן (2) של סעיף 5 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוחלף הנקודה, המצוייה מיד לאחר המלים „בבתי־משפט השלום”, בנקודתיים, ואחריהן יוכנס התנאי הבא:— תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

„בתנאי שלא תהיה נודעת לשום אדם הזכות להיות נשפט בפני בית־משפט מחוזי.”

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הכמשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת שיפוט בתי־משפט השלום.

מס' 45 'ש' 1947.

פקודה הבאה ללכד ולתקן את החוק הנוגע בשיפוטם של בתי־משפט שלום ולהתקין את שפיטתן של עבירות מסוימות.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת שיפוט בתי־משפט השלום, 1947. שם קצר.

2.—(1) העקרונות הכלליים, הכלולים בחלק א' של פקודת החוק הפלילי, 1936, יחולו על שפיטתן של כל עבירות בפני בית-משפט שלום, כאילו היתה העבירה, שבה מאשימים, עבירה לפי אותה פקודה, אלא-אם יש דבר כל-שהוא, הרוחה זאת, בחוק היוצר את העבירה, ובהטלת הפקודה הזאת על שפיטתן של עבירות פליליות יחולו הכלל של הביאור והגדרתם של ביטויים ומונחים מסויימים, הכלולים בפרק ב' של פקודת החוק הפלילי, 1936, כאילו נרשמו בזה.

(2) שופט שלום-קשיש¹⁹³⁶ מובנו אדם, שאותו מינה הנציב העליון לתפקיד זה, או שופט שלום, שאותו הרשה זקן השופטים — בהמשך לסעיף 6 של הפקודה הזאת — לכהן בתפקיד זה.

3.—(1) מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת, ישתמשו בתי-משפט שלום בשיפוט כלהלן:—
(א) שיפוט פלילי —

עבירות שהן חטאים או עוונות:

בתנאי כי —

שופט שלום, שאינו שופט שלום-קשיש¹⁹³⁶, לא יהיה רשאי להטיל על כל עבירה כזאת עונש העולה על מאסר של שנה אחת או על קנס של 300 ₪; או על אותם שני העונשים גם יחד;

(ii) שופט שלום קשיש לא יהיה רשאי להטיל על כל עבירה כזאת עונש העולה על מאסר של שנתיים או על קנס של מאתיים-פונט, או על אותם שני העונשים גם יחד.

(ב) תביעות משפטיות, הנוגעות בנכסי דלא-ניידי בהתאם לפקודת בתי-המשפט לקרקעות, או בהתאם לכל פקודה אחרת המעניקה שיפוט לבית-משפט לקרקעות, שבהן אין שוויו של הרכוש או נושאי-המחלוקת עולים על מאתיים וחמישים פונט.

(ג) תביעות משפטיות על החזרת האחווה בנכסי דלא-ניידי של שווי כל-שהוא.
(ד) תביעות משפטיות על חלוקת נכסי דלא-ניידי ועל „מוחיאה“:

בתנאי כי לא יצווה על כל חלוקה של נכסי דלא-ניידי בשטח תיכון-עיר, אלא-אם יוכח בתסריט שאושר כהלכה בידי הוועדה המקומית לבנייה ולתיכון-עיר הנוגעת בדבר, או מטעמה, כי אותה חלוקה תואמת את קביעותיה של חכנית כל-שהיא לתיכון-עיר לפי קביעותיה של פקודת בניין הערים, 1936, המשפיעה על אותם נכסי דלא-ניידי.

(ה) תביעות משפטיות אורחיות (להבדיל מתביעות משפטיות הנוגעות בנכסי דלא-ניידי), שבהן אין שוואן של נושאי-התביעה או סכום הפיצויים הנתבעים עולים על מאתיים וחמישים פונט, ותביעות נגדיות כדי אותם שווי או סכום כמו בתביעות מקוריות:

בתנאי כי מקום שתביעה נגדית נובעת מאותו נושאי-תביעה או מאותן מסיבות כמו התביעה המקורית, יהיה שופט השלום רשאי לשפוט אותה תביעה נגדית, יהי הסכום הנתבע בה אשר יהי.

(2) בית-משפט של שופט שלום — בכל תביעה משפטית אורחית, הנמצאת אותה שעה בתחומי שיפוטו —

(א) יעניק אותם הנחה, תקון (ת"ו שוואית), או תקונה או צירוף של תקונות, בין שהן החלטיות ובין שהן מותנות, ביו לצמיחות ובין כהוראת-שעה, וכן
(ב) יתן אותה נפקות בדומה לה לכל נימוק של לימוד-זכות או תביעה-נגדית, ישרותי או חוקי מתוך כפיפות לקביעותיה של פסקה (ה) מסעיף-קטן (1) של הסעיף הזה או של סעיף 4 מן הפקודה הזאת.

שהיה בית-משפט מחוזי צריך להעניקם או לתיתן במשפט דומה, אילו היה לבית-המשפט המחוזי שיפוט בעניין, ובאותה צורה מלאה ונרחבת עצמה.

4. לא יהיו נידונים בפני שופט שלום שום משאומתן משפטי פלילי או תביעה משפטית אנרחית או תביעה נגדית, הגוררים בעקבותם הכרעה בדבר הבעלות על נכסי דלא-ניידי, אם שוויים של אותם נכסי דלא-ניידי יתר (יו"ד קמוצה; ת"ו צרוייה) על שיפוטו לפי סעיף 3 (1) (ב) של הפקודה הזאת.

5. הנציב העליון רשאי לצמצם — בכתיב-מינויו של שופט שלום — את שיפוטו של שופט השלום בעניינים פליליים או אזרחיים, או להגביל את העניינים הפליליים או האזרחיים, שבגינם ישתמש שופט השלום בשיפוט, או להטיל אותם צמצומים אחרים או הגבלות אחרות, שאותם יראה נאותים, בגין העניינים שבתחומי שיפוטו של שופט השלום, ושופט השלום ישתמש בשיפוט שברשותו של שופט שלום לפי הפקודה הזאת ולפי כל חוק אחר או פקודה אחרת, העומדים בתקפם אותה שעה ונוגעים בשיפוטם של בתי-משפט השלום, מתוך כפיפות רק לאותם צמצומים או הגבלות בלבד.

6.—(1) בסעיף הזה, הביטוי „עילה או עניין פליליים” כולל את עריכתה של חקירה מוקדמת בגין עבירה הנשפטת על-סמך כתב-האשמה.

(2) כל אימת ששבור זקן השופטים כי מן-המועיל לעשות כן, רשאי הוא להרשות — בכתיב-פקודה בחתימת-ידו — כל שופט שלום, שאינו שופט שלום קשיש, להשתמש בשיפוטו ובכוחותיו של שופט שלום קשיש, או לבצע חובות כל-שהן, שנועדו בחוק לשופט שלום קשיש ביחס לעילות או עניינים אזרחיים או פליליים, בין בדרך-כלל ובין כדי אותה/מידה שתהיה עשויה להינקב בכתיב-הפקודה.

(3) שופט שלום, שהורשה כאמור לעיל, יהיו נודעים לו אותם שיפוט וכוחות והוא יהיה רשאי לבצע אותן חובות בהתאם לכך, ויהיו רואים אותו — כדי מידתה של אותה הרשאה — כאילו הוא שופט שלום קשיש.

7.—(1) מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 9 מן הפקודה הזאת, מקום שנאשם אדם בביצוע עוון, מותר להביאו בפני שופט שלום, ואותו שופט שלום יודיע לאותו אדם כי הזכות בינו להישפט בפני בית-משפט מחוזי, ויפנה את תשומת-לבו של אותו אדם אל התנאי הנאות שבפסקה (א) של סעיף-קטן (1) מסעיף 3 של הפקודה הזאת, ואם בוחר אותו אדם להישפט בפני בית-משפט מחוזי, לא ישפוט שופט השלום אותו משפט, אלא יעבירו לדין בהתאם לכך.

(2) למרות כל דבר, הכלול בסעיף הזה, ומתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 9 מן הפקודה הזאת, כל אדם, הנאשם בעבירה שעליה חל הסעיף הזה, מותר להאשימו באינסטאנציה ראשונה בפני שופט שלום קשיש או בפני בית-משפט מחוזי.

8.—(1) למרות כל דבר, הכלול בסעיף 7, יהיה שופט שלום כל-שהוא, שבפניו נאשם אדם כל-שהוא, אם סבור אותו שופט שלום כי העונש, שכוחו יפה להטילו, עשוי להיות בלתי-מספיק לגבי העבירה שבה נאשם אותו אדם, רשאי — בזמן כל-שהוא לפני שיחוייב אותו אדם בדינו או יסויים עניין ההאשמה באופן אחר —

שיפוט מוגבל
בדבר בעלות על
נכסי דלא-ניידי.

נציב עליון רשאי
לצמצם שיפוט.

כוחו של זקן
שופטים.

765 10

שיפוטו של
אדם נאשם.

כוחם של שופט
שלום או היועץ
המשפטי להעביר
משפט לדין.

(א) אם שופט שלום הוא, להבדיל משופט שלום קשיש — להעביר את המשפט לדין אל שופט שלום קשיש או אל בית-המשפט המחוזי; או
(ב) אם שופט שלום קשיש הוא — להעביר את המשפט לדין אל בית-המשפט המחוזי,

ואותו משפט יועבר לדין בהתאם לכך.

(2) למרות כל דבר, הכלול בסעיף 7 של הפקודה הזאת ובסעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, מקום שנאשם אדם בפני שופט שלום, יהיו היועץ המשפטי או המשנה ליועץ המשפטי רשאים —

(א) אם נאשם אותו אדם בפני שופט שלום, להבדיל משופט שלום קשיש — לדרוש שאותו משפט יועבר לדין אל שופט שלום קשיש או אל בית-המשפט המחוזי,

(ב) אם נאשם אותו אדם בפני שופט שלום קשיש — לדרוש שאותו משפט יועבר לדין אל בית-המשפט המחוזי,

ואותו משפט יועבר לדין בהתאם לכך.

9. למרות כל דבר, הכלול בפקודה הזאת, מקום שמתלבן ליועץ המשפטי כי — בגלל העבודות או מטעם אחר — יהיה הדבר לטובת ענייני הצדק כי אדם, שנאשם בעוון, יישפט על-סמך כתב-האשמה, רשאי הוא לצוות — בזמן כל-שהוא לפני שיחוייב אותו אדם בדינו או יסוים עניין ההאשמה בדרך אחרת — כי אותו אדם יהיה עשוי להישפט כן, ולאחר-כך תיחקר ותישפט העבירה המיומרת בהתאם לקביעותיה של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה).

10. מקום שמובא אדם כל-שהוא בפני בית-משפט מחוזי לפי קביעותיהם של סעיפים 7 או 8 של הפקודה הזאת, ישפטהו אותו בית-משפט שפיטה תכופה.

11.—(1) זקן השופטים או נשיאו של בית-משפט מחוזי רשאים לשנות את מקומה של השפיטה בתביעה משפטית אזרחית או בתביעה משפטית הנוגעת בנכסי דלא-ניידי או במשאומתן משפטי פלילי כל-שהוא מבית-משפט שלום אחד לבית-משפט שלום אחר, כשעשוי הדבר להתלבן להם כי מן-המועיל לעשות כן.

(2) זקן השופטים רשאי להורות — בצו שיש לפרסמן בעיתון — כי כללם או סוג כל-שהוא מסוגיהם של תביעות משפטיות אזרחיות, או תביעות משפטיות הנוגעות בנכסי דלא-ניידי או במשאומתן משפטי פלילי, שהיו נשפטים בבית-משפט שלום מסויים, אילולא קביעותיו של הסעיף-הקטן הזה, יישפטו באיזה בית-משפט שלום אחר, ומקום שניתן אותו צו, יירשמו ויישפטו אותם תביעות משפטיות ומשאומתן משפטי בהתאם לכך, ותביעות משפטיות ומשאומתן משפטי כל-שהם, שכבר נרשמו לשפיטה בתאריכו של הצו, יועברו מבית-המשפט, שבו נרשמו, אל בית-משפט השלום, שאליו מורה הצו האמור להעבירם, אלא-אם יורה זקן השופטים הוראה אחרת במקרה מיוחד כל-שהוא.

(3) זקן השופטים רשאי לצוות על בית-משפט שלום כי ישב במקום מיוחד כל-שהוא בתחומי של מחוז, בין בדרך-כלל ובין לצורך תביעה משפטית מיוחדת או משאומתן משפטי מיוחד.

12.—(1) אדם שנתחייב בדין תהיה נודעת לו הזכות, אם העונש שהוטל הוא קנס העולה על עשרה פונטים או מאסר העולה על שבעה ימים, לערער בפני בית-המשפט המחוזי על פסק-דינו של בית-משפט שלום:

כוחו של היועץ המשפטי לצוות על שפיטת עוון על-סמך כתב-האשמה.

פרק 5.

בית-משפט מחוזי ישפוט שפיטה תכופה.

מקום-משפט.

ערעורים על בתי-משפט שלום במשפטים פליליים.

בתנאי כי בכל מקרה ~~אחר~~ יהיה האדם שנתחייב בדינו רשאי לערער בפני בית-המשפט המחוזי ברשותו של בית-המשפט ההוא.

(2) שום ערעור של אדם שנתחייב בדינו לא יהיה נדון אלא על-סמך אחד, או יותר מאחד, מן הטעמים הבאים:—

(א) שלא היו בנמצא עדות או ראייה שלפיהן יכול היה בית-המשפט למצוא בהיתר עובדה או עובדות הנחוצות כדי לסמוך את פסק-הדין, או

(ב) שהעובדות, לפי שמצאן בית-המשפט, אינן מהוות את העבירה שעליה נתחייב האדם הנאשם בדינו, או

(ג) שבשעת השפיטה הורשו להיות מובאות או הוצאו מכלל דיון עדות או ראייה שלא-כדין, או

(ד) שחלה איזו אי-רגולאריות בפרוצידורה, או

(ה) שהעונש יתר על המידה.

(3) היועץ המשפטי או נציגו תהיה נודעת להם הזכות לערער בפני בית-המשפט המחוזי על פסק-דין כל-שהוא של בית-משפט שלום על-סמך כל טעם מן הטעמים הבאים:—

(א) שהורשו להיות מובאות או הוצאו מכלל דיון עדות או ראייה שלא-כדין,

(ב) שהחוק נתפרש במעוקם,

(ג) שניתנה לחוק חלות שבשגגה, או

(ד) שהעונש שנגמל היה בלתי-מספיק.

(4) כל ערעורים פליליים לפי קביעותיו של הסעיף הזה יהיו נידונים בדלתיים

— פתוחות אם —

(א) יורה כן נשיאו של בית-המשפט לערעורים — בדרך-כלל או במקרה ערעור מיוחד כל-שהוא או סוג מיוחד של ערעורים, או

(ב) ידרוש זאת צד כל-שהוא מן הצדדים בערעור לפני שיוכרע. דרישה כזאת תיערך בכתב אל הרשם ותתויק במשרד-הרישום של בית-המשפט לערעורים.

(5) בהכריעו בערעור במשפט פלילי רשאי בית-המשפט המחוזי —

(א) לשרר (שי"ן ימנית קמוצה; רי"ש ראשונה צרוייה) את פסק-דינו של בית-משפט השלום ולדחות את הערעור, או

(ב) לתקן את פסק-דינו של בית-משפט השלום, בין מבחינת תיאורה של העבירה שהוכחה ובין מבחינת סעיף-החוק החל על המקרה, וכן רשאי הוא להגדיל את העונש או להפחיתו, ובדרך-כלל ליתן אותו פסק-דין, שהיה צריך להינתן לדעתו בבית-המשפט, הנמוך ממנו בדרגה, על ההאשמה והעדות והראייה שהובאו בפניו, או

(ג) אם הערעור הוא של הנאשם — לסלק את החיוב. בדין, ובין כשהערעור הוא של הנאשם ובין כשהוא של היועץ המשפטי — להחזיר את המשפט אל בית-המשפט, הנמוך ממנו בדרגה, לשם שפיטה חדשה בצירוף אותן הוראות שתהיינה עשויות להיות נחוצות, ובמקרה זה לא יהיה בית-משפט השלום חייב לשמוע עוד פעם את העדות שכבר נגבתה, אך רשאי הוא להשתמש ברשימות שנערכו בשעת השפיטה הקודמת ולשמוע אותה עדות נוספת שתהיה עשויה להיות נחוצה, אלא-אם הורהו בית-המשפט המחוזי הוראה אחרת, או